

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 34. De manus impositione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

De manus impositione.

CAP. XXXIV.

Mhi autem ad impositionem manus intento studio properandum est. cuius antiquitatis comprobanda causa, ab Apostolicis constitutionibus exordiri placuit, in quibus sic legitur: *hæc, atque huiusmodi discat in Catechesi, qui ad baptismum accedit, adoret autem: qui manus imponit, ipsum Deum cunctorum dominum.* Ex hoc loco crediderim rerum diuinorum scriptores eiusdem rei significandæ occasionem desumpsisse, quorum magna copia legitibus suppetit. S. quidem Dionysius, qui ipsis Apostolis suppar fuit, lib. de Eccles. Hierarch. cap. de bapt. cum omnes baptismi cæremomas explicandas suscepisset, inquit: *explanata eidem diuina vita, & ut ita dicam, conuersatione, ex eo præterea querit, num ita constituas viuere: cum promisit, manum eius capiti admouet, signaque dedit, sacerdotibus imperat, ut Viri, atq; sponsis nomina perscribant.* Seuerus quoque Sulpitius de vit. S. Martini, cum eius egregias virtutes, & rei Christianæ augendæ studium referret, impositionem manus desiderare, pro catechumenorum classem appetere, dixit illis verbis: *nemo fere ex immani illa multitudine gentilium fuit, qui non impositione manus desiderata, Dominum Iesum, relicto impietatis errore, crediderit.* & lib. de virtutib. S. Martini, posteaquam gentilium vota, &

Manus im-
positio in
catechis-
mo.
a 11. 7. c. 79.

melioris religionis amplectenda propo-
 explicauit, cum subdit: nec cunctatus in
 erat, campo cunctos imposta uniuersis manu
 menos fecit, cum quidem ad nos conuersus
 non irrationabiliter catechumenos in campo
 solerent martyres consecrari: Neque etiam ad
 rem comprobendam defunt illustria S. Apo-
 stoli testimonia: sed illud præclarum, argu-
 uissimum est, quod lib. de peccat. merit. di-
 miss. cap. 26. legitur, ait enim: non
 sanctificatio, nam & catechumenos secundum
 dam modum suum per signum, & orationem
 impositionis puto sanctificari. Quare à Petro
 folologo dictum est, cum eorum catechumenos
 qui à gentili caligine, ac tenebris eruebantur
 ferm. 52. referret; hinc est, quod ueniens ex
 bus impositione manus, & exorcismus ante
 ne purgatur, & apertionem aurium percipit,
 dei capere possit auditum. Quod etiam à
 Pontifice significatum credimus, cum Epist.
 78. ad uniuers. Camp. Samn. & Picen. Epist.
 cap. 1. inquit: ut circa renouandos nihil
 Ecclesiastica, nihil in exorcismis imposita
 nihil ipsa ieiunia, quibus uetus homo destruitur
 rentur, & à S. Gregorio Magno homil. 35.
 16. Marc. sancta quippe Ecclesia quotidie
 liter facit, quod per Apostolos tantum corpore
 faciebat, nam sacerdotes eius, cum per exorcismum
 tiam manum credentibus imponunt, & hinc
 malignos spiritus in eorum mente contradicunt
 aliud faciunt, quam dæmonia eiciunt. Item
 sacram. prius catechizet eos, imposta manu
 capita eorum: & paulo post, facias eum

menum, & exsuffles in faciem eius, & facias eum
crucem in fronte, & ponas manum super caput eius.
Quibus locis quamquam id manifestè com-
probat, tamen ut nullus dubitandi locus re-
linquatur, idem clarissimis Seueri Alexandri-
ni, & Ordinis Romani testimoniis confirma-
bo, quorum ille lib. de bapt. & imponit, inquit,
eis manus sacerdos, atque hanc adiuurationem dicit, in
omni inuocatione faciens crucem super vultum eo-
rum: hic vero de denunciat, scrutin. ad elect.
eadem die tanguntur aures, & nares catechumeno-
rum digitis presbyterorum, & imponens manus
super capita eorum, dicat: omnipotens, &c. de die
Sabb. S. hoc expleto, ambulat in circuitu, imposita
manu super capita eorum. quæ verba cum me-
cum ipse attentè considerarem, cœpi primum
existimare, manus impositionem à catechu-
menorum cæremoniis eximi oportere: quo-
niam Paschatis peruigilio factam esse, intelli-
gebam, verum cum postea meminissem, om-
nes cæremonias baptismi die repeti solitas ef-
se, tum priorem sententiam exuendam esse,
animaduerti, & ad ea testimonia mentem ad-
ijciendam, quibus planum erat, ad catechu-
menorum cæremonias pertinere. ea sunt pri-
mo Authoris Constitut. Aposto. Dionysij, Sul-
picij, Gregorij, & Ordinis Romani verba, quæ
paulo ante citavi, denuo aduocaturus, si opus
sit: deinde S. Augustini locus li. 2. de bapt. par-
uul. c. 37. vbi inquit: nō uniusmodi est sanctificatio,
nam & catechumenos secundum unum suum quen-
dam modum per signum Christi, & orationem sub
manus impositione puro sanctificari: postremo

Albini Flacci autoritas lib. de Divin. cap. 19. cum habet: *ponit manum super caput eorum, & dicit orationem ad catechumenum futurum.* Sed quia cæremoniæ, quæ in christismo adhiberi solebant, non satis exactam puritatem, vel tempus ostendere, conabatur fidelibus ea tradere, ex quibus huius consuetudinis causa, & origo percipi queat. Etenim ea cæremonia à Christi Domini baptismo accepta, in quo nobilis vates humani generis in Iordanis flumine lauaturus, cuius nomen imposuit: sicut ex Severo Alexandro lib. de bap. colligitur. nam, cum eius cæremoniæ usum, & consuetudinem retulisset, ait: *accessit Ioannes tanquam sacerdos baptis-
& imposuit dexteram suam capiti Domini sui, & spiritus sanctitatis in similitudinem columbe descendit, mansitque super caput filij, & super eum, & super aquas incubuit.* Eiusdem vero consuetudinem eam rationem afferre possumus, quod in christismo ad Dei famulos aggregamur, acque Ecclesiæ ditionem concedimus. Quare cæremonia sentaneum fuit, ut veteres Christianæ religionis Antistites, qua cæremonia servitutis possessionis iura exprimi solerent, eadem in salutari baptismatis administratione adhiberentur. Nemo autem dubitat, eam in christismo impositione potissimum sitam fuisse, sicut in Iob caput 17. 19. & 22. Ciceronem 1. de officiis. Virgilium 10. Æneid. Ovidium 4. Fast. S. Augustinum lib. 1. cont. Academ. & Marti-
de Roa lib. 1. singular. consulat. Sed etiam consuetudo etiam alia ratione confirmatur.

test. Etenim impositione manus ea reconciliatio significabatur, qua, qui extra Ecclesiam fuerat cum Ecclesia gratiam inibat: eo quod reconciliatio, ut in absolutione eius, qui conscientia sordes confessione deterfit, vel anathematis vinculo fuerat irretitus, per quãdam manuum impositionem fieri solita sit. Varia manus impositionis genera hoc loco afferri possunt: sed non necesse est. constituto enim eo, quod ad rem presentem pertinet, in catechismo manum super caput impositam esse, reliqua deinceps persequemur.

Vnctio olei in catechismo adhibita.

CAP. XXXV.

AC quoniam baptismus ad Christiani nominis assecutionem nos adducit optimo iure Patres statuerunt, ut ante baptismum ceremonia adhiberetur, qua homines, *Christi*, merito dici possent. Ea in olei vnctione sita erat. quae quidem ceremonia cum ab ipsis Apostolis seruata, preceptaque sit, ea perpetuo catholica Ecclesia vsa est. ad cuius rei probationem duplici via, & ratione possumus peruenire. Prima est, cum Patres, qui ab Ecclesiae primordiis, atque omni deinceps tempore flourerunt, quique Ecclesiasticae observationis locupletissimi testes sunt, in medium adducimus. Ex his vero nullus est, qui eius consuetudinis non aperte meminerit: quorum testimo-

B b